

Kemences vidék

KÖZGAZDASÁGI FÜGGETLEN HETILAP

(„KISCELL és VIDÉKE”)

Közigazgatási és Mezőgazdasági

(„KISCELL és VIDÉKE”)

Helye: ... 8 kor. ...
Egyes szám ára ... 30

Musa Gyula

Cselekmények ...
Kisvárdán ...

Az új termés.

A mi az új termés gazdasági előmunkálatait és az új termés biztosítását illeti, ebben a tekintetben ma nemcsak nyugodtak lehetünk, bizonyos mértékig fokozott bizalommal tekinthetünk a jövő események elé. Altalában azt halljuk, hogy a tavaszi munkálatok jól sikerültek, a vetés szép fejlődésnek indult és a jelenlegi viszonyok szerint az aratás kedvezőnek ígérkezik. Az új termés biztosítása azonban az aratásig még mindig elég sok munkaeort kíván s az is kétségtelen, hogy az aratási és betakarítási munkálatok igen nagy munkaeort tesznek majd szük-

Az idén pedig az aratási és ereket követő munkálatoknak különös jelentősége lesz, még pedig nemcsak az egész ország szempontjából, hanem az ország egyes részei szerint is, mert az aratási munkálatok sem kezdődnek az ország egész területén ugyanabban az időben. Ennek a jelentősége pedig nyilvánvaló, ha arra gondolunk, hogy szövetségeseink is rendkívül figyelemmel lesznek a mi aratásunkra, a mely időben az ő aratásukat nagyobb mértékben megelőzi és amelynek különös szerepe lesz különben is az ő szükségletük ellátásában.

Alban a feltevésben tehát, hogy a háboru az új termésig nem nyer befejezést, azt kell mordanunk, hogy az ide-

aratási munkálatokra való előkészület, azoknak bizonyos, előre megállapított rendben való végrehajtása, nemkülönben az utánuk következő gazdasági munkálatoknak biztosítása elsődrendű feladat lesz, a melyet az összes szükségletek figyelembe vételével minden irányban megfelelően szervezni kell.

Azzal, hogy úgy nálunk, mint Ausztriában a törvényben adott felbatalmazás alapján a két kormány a gabonárák, illetőleg az idej termésnek előre való megvételeit megtiltotta és az ilyen ügyleteket érvényteleneknek nyilvánította, a mi egyúttal az ezekkel kapcsolatos előlegesi fizetlek megszüntetésére is vezetett, az új termésre való tekintettel a helyzet bizonyos irányban már kialakulást nyert. A tilalom gátat vet az új természellel való spekulációnak és biztosítást nyújt az iránt, hogy az új termelés egyelőre csupán a gazdák tulajdonában maradjon. Más irányban az eddig közzétett intézkedések nem nyújtanak tájékozást, de ezekből a rendelkezésekből nyilvánvaló, hogy a köz szükséglet fedezéséről az egyik vagy a másik irányban a kormány a maga beavatkozásával akar gondoskodni.

Az említett rendeleteknek egyik következménye azonban már abban mutatkozott, hogy a gazdák megtették a lépéseket abban az irányban, hogy a hitel-szükségletük az említett ügyletek eltiltása dacára is megfelelő kielégítést nyerhessen. Ez a kívánalom az említett rende-

nek annyira szükségessé vált következménye, hogy a gazdáknak ezt a kívánságát jogosnak kell elismernünk és a keresztül-vitel módja is olyan, hogy ellene alapos kifogásokat nem támaszthatunk. Csak-hogy azzal, hogy a hitelügyletek lebonyolítását a Gazdasági Bizottságra, illetőleg a központi szervezetre ruhazza, már a gazdák javaslata többet mond, mint az eddigi állapotból következnek, mert ez a lebonyolítási mód csak akkor lehetséges, ha az egész gabonatermést csupán a kormány, illetőleg erre megbízott szervvel vehetik át. Mászóval el kell készülnünk arra, hogy mennyiben a törekvések ebben az irányban tovább haladnak, az új termésre vonatkozólag újabb intézkedések lesznek szükségesek, melyek lényegében ugyan már nem sokban térhetnek el a mai állapottól, de annak mégis szilárdabb és biztosabb alapot kölcsönöznek.

Kétségtelen, hogy az országban a köz-szolgálat intézkedéseinek előkészítésére igen jelentős tényező az új termésre vonatkozó adatoknak pontos ismerete és ennél fogva az idej termésbeosztásnak jóval nagyobb jelentősége lesz, mint az előző években.

A fősulyt arra kell helyeznünk, hogy szükséges adatok birtokában az összes intézkedések úgy az aratási és egyéb munkálatok biztosítása, mint a termés értékesítése tekintetében még idejében meg-tételessenek. Az előző termésre vonatkozó intézkedéseknél nem csak nálunk, de

Egy orosz udvari hivatalnok.

Egyedül, lehorgolva ültem egy amaterdami fiátus csejeli kávéházban.
— Pincér, hozzon egy perseg-fröccsöt.
— Pajancsara, uram.
Hatalorotian orosz dialektusa figyelmessé tett. — Orosz? Kezdeztem tőle, mikor az itallal visszaharcoltam.
— Igen, uram, orosz vagyok. — felelte a pincér, felszentesével alacsony előrehajolva, míg a jobbkezében levő piszkos szalvétával a márványasztal kávéfoltjait igyekezett eltüntetni.
— Hogy került ide? — kérdeztem inkább analomból.
— Hoztam és szomorú történet, uram. — mondta a pincér. — Ha érdekli, elmondhatom. . . Par ezienecsoel ezelőtt magam sem hittem volna, hogy ez lesz a történet. A hogy engem itt letenni meidestnik, fiatalabb éveimben orosz csezsári kőhivatalnok voltam.
— Udvari hivatalnok?
— Lehet, hogy kétkelkenni fog szavaimban, de szavaim valódiságot igazolni tudom. Tizenhá évvel ezelőtt „persona gratissima” voltam a pétervári udvarban. Egy kariert jósoltak nekem. És egész szerencsés voltam egy haring az oka.
— Egy haring?
— A mint meredem, egy haring. E haring miatt lettem tisztelt emberrel egy évvel később. E haringet találkál fogva az udvari szalvéta eladás közben egy ismerős lábai alá dobtam, a ki ergem megszökött. A színész, azonban

egy fiatal nagyhercegnek volt a barátja. A nagyherceg az esetet igen rossz néven vette. Így lettem kegyvesztett. . . A fiatal nagyherceg atyja, ki a fiát az énekesnőtől el akarta választani, most megtagadta az alkalmat és kénytelen volt, hogy a nő feleségül vegyem.
— Kenyszerítette, hogy elvegye? Hát az meg hogy lehetséges?
— Mit lehettem volna mást? Oroszországban nem úgy élünk, mint itt. Feleségül vettem a mint orosz lozulak Danzigba küldtek. Oh, ezek minő változások! Danzigban. . . Képzje el, a pétervári udvari Danzigba. Feleségemmel eleinte igen boldog voltam, nem csoda, nagyon szerettem őt. Az ő szemei elő idegen férfit, kivéve társi viszonyait, nem engedtem.
— De . . . akartam közbetvetni.
— Semmi de, — vágott szavaimba a pincér — a haringet is azért dobtam feléje, mert nagyon szerettem és ő kinevetett. Ezt nem tudtam neki soha megbocsátani! Feleségem szép nő volt, igazán szép nő. De drága. Oroszországi birtokaimat el kellett adnom, hogy rendszeren élni tudjunk. De boldog voltam, hisztam. . . Astán megszökött.
— Megszökött?
— Igen, megszökött. . . Még pedig a házi orvosommal. Magam előtt is szinte erőtlen. Egy olyan förtelmes emberrel, hirt meg némi is utalt volt. Az orvos tizenégy nap múlva elérkelt, egy negyedik év múlva a feleségem is. Buda voltam, ülttem neki, megbocsátottam, visszavettem. De nem sokáig maradt nálam, ismét megszökött a változatosság kedvéért, most egy

színésszel. Vártam rá, több mint egy esztendőig, de aztán megdondtam magam. Vigye örög! „Boldogtalan a szerelemben, talán szerencsés a játékban.” Borzasztóan unalmas volt Danzigban. Vagyonom rosszaival Monte Carlóba utaztam. A szerencse ott se kedvesült, rövid idő alatt mindennemű elvesztettem. Mibek kezdjek? Orosz állami szolgálatot már nem kaphattam, mert Danzingból való távozásom előtt elfelejttem arra engedélyt kérni. Croupiernek ajánlkostam, de nem akceptáltak. Nem tudtam mibek kezdeni. Főbe akartam löni magam.
— Öngyilkossági kísérlet?
— Na igen, olyastéle, még három napi életet szabtam ki magamnak. Ruccsani akartam az életől. Közben egy gazdag orosz asszonnyal ismerkedtem meg.
— Tehát földivel?
— Igen. Nagyon gazdag volt. Kisit már öregeske, de nem baj, hogy szeretett asszony feje engem! Az élet asztán-igen szép lett. Egy fénykorosra életemnek. Két éven keresztül barárgoltunk a világhán. Ha látott volna akkor engem. Oly szép élet még a pétervári udvarnál sem volt! Oh Baden-Baden! Négyes fogaton hajtottam a boula-verdikon végig. Az asszonyok boldogultak utánam. A walesi herceggel egy szubánál dolgoztattam. . . S ma? Nézzem kérem a frakkomat. . . Minden egyes része tükör helyett használható.
— Hát hogy jutott ennyire?
— Ó! a barátom rokonainak intrikái által. Ok a pénst magunknak alartak mekparítani. Az örökös hársba csukhatik segítség, pedig

Ausztriában és Németországban is sava-
rósok kiáltják: "Bügy a megfélemlítő paraszti-
tok hiányában" az intézkedések részen-
ben bizonyos "kénszükségemmel" voltak fogva-
munkosíthatók, míg ma az adminisztráció a
szükséges tapasztalatokkal és rémben már
a megfelelő szervezettel is rendelkezik.

Ennek a szervezetnek szükségessé
váló kiegészítésénél azonban figyelembe kell
ajánlanunk a kormányt, hogy ezeknél
a kérdéseknél az ipar és kereskedelem
érdekei ugyancsak erősen vannak érintve,
mert ezeknél egyszerűen existenciális
kérdésekről van szó, a melyek a gazdák
nál, akár ebben, akár más formában szer-
vezetessék is az új termés- értékesítése,
teljesen biztosítva vannak. Az ideai cam-
pagne különben is érezhető volt, hogy a
szervezet a rendelkezésre álló idő hiánya
következtében éppen ebben az irányban
nem volt kellően kiépíthető, a mi kése-
delemre, savorokra és károsodásra adott
alkalmat.

A szervezetnek a kellő időben való
kiegészítésével nemcsak ezeket a bajok-
kat lehet elkerülni, de a kereskedelem
nek és iparnak existenciális érdekeit is
teljesen biztosítani lehet. A kormány kü-
lönben ezeket a hiányokat maga a leg-
jobbjan ismeri és kétségtelenül meg fog
mindent tenni arra nézve, hogy az új
termés értékesítése kellő előkészítés után
minden tekintetben kifogástalanul legyen
megvalósítható.

A termékek mennyisége, minősége
az ember munkája, előrelátása mellett
Isten kezében van. A "míg elterkesik a
kalászdöntő Péter és Pál, addig nagyon
sok történhetik az égi és földi hatalmak
rendeléséből.

A mai kilátások azal bízattak, hogy
ha csak valami elementáris csapás nem
tetézi ennek a most eszendeveaktól forró
magyar földnek a baját, és az esztendő
talán megadja a gazdának a jutalmát, ha
a gazda megfogja, a dolog végét s sen-
kire sem számít csak a maga ereje. Ha
nem vár a katonaság munkájára, nem ve-
szí számadásra a hadifoglyok segítségét,
hanem csak a maga és az általa okosan
megválasztott gépek munkájára támasz-
kodik, biztosan elvet, learat és csépel, de
ha Pató Pálaskodik, bizony magától az
a föld nem fog teremni. Reményünk van
abban, hogy a magyar gazda megértette
a rendkívüli idők parancsait és így Isten
segítségével lesz termés, a mi új vért
bocsát a gazdasági élet petyhült ereibe.

Ezzel az új vérrel nagyon óvatosan
kell bánni. Ez a tulajdonképeni életfor-
rása az országnak, erre számít hűséges
szövetségesünk, ebből fog táplálkozni a
legnagyobb részben Ausztria s ez a mi
magyar termésünk az a nagy erősség, a
melyen megtört az angol kiéhesítési
politika.

Ennek a nemzeti kincsnek, vagyis
inkább három birodalomra szóló granári-
umnak minden vonatkozása nagyon fon-
tos, a mint megfeszített nemzeti erővel
kell azt bekészíteni, úgy a nemzet legtel-
jesebb gondoskodását kötelesség mozgásba
hozni, mikor annak az értékesítése kerül
szóba.

E jelentőség indította a Magyar Me-
gazdasági Vámpolitikai Központot arra,
hogy ennek a rendkívüli ágas-bógas kér-
désnek az illetékes tárgyalását előkészítse
és a fórumra vigye, gondos előkészítés-
sével kidolgozva annak minden vonatkozását.
Így került a jövő évi termés értékesítése
Gazdasági Egyesület Országos Szövet-
sége elé, a melynek igazgató választmá-

nyában Rubinek Gyula
közvetíti és közvetíti
nézve, hogy a termés értékesítéséről or-
vényesüljön a jogosult gazdaságok, vétés-
sének figyelembe a fogyasztók érdekei s
a mellett ne hagyassanak tekintet nélkül
a legitim kereskedelem érdekei sem.

Es a hármak irágy, a mely egyuttal a
kérdés szigorúan etnikai felállítását is je-
lentli, teljeseen megfelel azoknak a követ-
kezményeknek, a melyeket ilyen, meg-
hatjuk egy világrészt érintő nagy dolog-
ban szem előtt kell tartani.

Az ideai termés értékesítése körül
nagy feladatok várnak a kormányra. I-
sorban biztosítani kell tudni, hogy a
semmiféle intézkedés következtében be-
csületesen felállított mérlegét ne hogy
megingani lássa.

De a gazda mellett gondolni kell a
fogyasztók érdekeivel, mert az a szörnyű
drágaság, a mely megtelepedett nálunk,
elsorvasztja a gyengébb kereső osztályo-
kat, a mi pedig sorvadás a nemzetélet-
erőben. Azt kell reményelni, hogy a fel-
adatot meg lesz oldva. A gazdák votama,
a mivel az értékesítés kérdése megoldani
a maga útján, biztos vezérfonál Utat ma-
tat, példát ad. Megmutatja, hogy ma nem
szabad a parciális érvényesüléseket ke-
resni, hanem bele kell illeszkedni a tel-
jes nemzeti egységbe, a mely azt köve-
teli, hogy mindenki úgy szolgáljon és az-
al szolgáljon, a mivel tud.

A gazda termésével szolgál,
minél inkább szolgálhasson, meg-
óvni azt termésének értékesítésénél min-
den másnak ill-tékelen hasznot nyújtó
károsodástól.

Sirolin
"Roche"
egyszerű és légszűrővel
mindennemű megbetegedése ellen,
tüdőbetegségek,
gégehurut,
szamarhurut,
gyermekgyógykórja ellen.

nem is volt olyan nagy bolond.
— Na es maga?
— Az is még hosszú história. Mindig rossz-
szabtra es rosszszabtra fordult a sorsom. Nézke
kérem a sok peccátlenyomatot az utuletemen,
menyvi kirándulást tettem "tolonc uton." Orszá-
gombába visszamenni nem skartam.
Végigaporgattam utulevét a nagy megle-
pátséval konstaltam, hogy a pincér szavai szó-
ról-szóra igazak. Gross nemes ember volt, neve
B . . . f. As utulevel udvari tisztú voltát is iga-
sults.
— Azt hiszem, mégis csak jobben érzi ma-
gát — szoltam neki — ha tisztességes uton ke-
resbeti kenyérét.
— Mily rosszúl látja az én gyászos helyze-
tetem. Rosszul megy sorsom. Kétszer hetenként
vagyok a kaveharban kiségitő pincér. Minden
egyes alkalommal egy forint ötven centet kere-
nek. Telen még megjárja, mert akkor szabad
napjaimban, ha van, még havat is lapátolhatok.
— Havat lapátolni?
— Igen, nyaron sokkal rosszabb. Alig tu-
dom a mindennapi herappivalot megszerezni.
— Uram, ha megengedné, egy kérésseel
fordulnék önhöz?
— Halljuk?
— Nem tudna valami kevéssé elhasznált
ruhával megajándékozni? Istenem ha ezt meg-
kapnám, talán még jobbra is fordulhatna a sor-
sóm. Csak a ruha az okosója az egész szeren-
sünetlenegemnek. Csinos sítu vagyok, de ebben a
frakkban olyan vagyok, mint egy koldus. Ren-
des ruhában mindjárt másképp alakul a helyzet.
Meglátja kérem, még nagyon fogaton fogok vé-

gig bajtani a Vondelparkban. — És talán egy
téli kabátot és egy tiszteességes kalapot is, —
tettem hozzá gyorsan. — Ön oly jó embernek lát-
szik, en halas lesek. Ha jobbra fordul a sorsom,
szabad hitelt nyújtok önnek.
Nevetem mellett Újból magam előtt láttam
mily szivos aliat az ember, menyvi mindenem
mehet keresstül a nélkül, hogy reményét vesz-
tett.
Mégjött a tavasz
Kinyílt a virág,
Örömet szivemnek
Most ez sem ád.
Fájó érzések köst
Málna a napok,
Mar így multak el
Hetek a hónapok.
Honnét a fájdalomak
Végtelen sora?
Hisz itt a szép tavasz
S szerelmet hosa.
Mit nekem szép tavasz
Virág szerelem,
Folyik a hősi vér
A csatatarokon.
Nemeth Gyula.

KATONÁINK ÉLETMENTŐJE A
"SZANITÉC"
TETÜPOR
Legbiztosabb szer a kiütés-
ses tifuzst terjesztő ruhatek-
vek ellen.
Gyógygáskan, drogeriáskan már mint kéve-
lábo i csomag (csak a címet kell ráírni) kapható
1 koronáért. Kérik azonban háttérzetben "San-
itac" port, mert mint minden jónak, ennek is
akadt a nagy titánja. A hol nem velna kapható
oda 3 dobet utalevellet küld Anber gyógygáskan
Munkos.

Juttassunk feleslegünkhöz a harcokra, káosz
katonáknak
Adakozzunk a Vöröskeresztnek.
Hadiségély-helyeget használjunk.

